

תת"ע 491/09/20 - אמיל נורושוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 491-09-20 מדינת ישראל נ' נורושוב
תיק חיצוני: 10500737472

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אמיל נורושוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 4.3.21 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪.
3. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
4. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
- בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.
5. בדיון שנערך ביום 4.11.20 טען המבקש כי לא הוא אשר נהג ברכב במועד ביצוע העבירה והציג תצהיר מטעם הנהגת הנטענת וביקש לזמנה לדיון. בנסיבות אלה הדיון נדחה, לתאריך 4.3.21 לצורך התייצבות הנהגת ואף הוצא זימון לנהגת הנטענת תוך שהוריתי למבקש לעשות לזימונה במסירה אישית. יצוין כי במועד הנדחה המבקש לא התייצב אף שהוזהר כי אם לא יתייצב ישפט בהיעדרו.

אין בידי לקבל טענת המבקש כי סבר, בטעות, שאם הנהגת זומנה הוא פטור מהתייצבות שכאמור על המבקש
עמוד 1

היה לפעול לזימונה במסירה אישית ולא עולה כי הדבר נעשה על ידו. המבקש לא הציג אישור על כך שהנהגת זומנה באמצעותו (או בכלל) ועל כן לא ברורה טענתו כי סבר בטעות שמאחר והנהגת זומנה הוא פטור מהתייצבות, מה גם שבפרוטוקול הדיון הוזר המבקש כי אם לא יתייצב יישפט בהיעדרו ובכל זאת בחר שלא להתייצב לדיון כנדרש.

לעניין זה, הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793).

6. אשר לטענת המבקש כי הנהגת בפועל לא התייצבה חרף העובדה שקיבלה את הזימון לדיון, הרי שאין אינדיקציה בתיק כי היא זומנה ואף המבקש עצמו, אשר אמור היה לזמנה, לא הביא כל אסמכתא כי פעל לזימונה כאמור. נתתי דעתי לאמור בהכרעת הדיון בעניין זה, אך כאמור, עולה כי הנהגת לא זומנה לדיון.

7. מעבר לכך, מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי פסק הדין נשלח לכתובתו של המבקש ולאחר ביקור שלישי הודבק במקום בתאריך 15.3.21, ומכאן שהבקשה לביטול פסק דין אף לא הוגשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק אלא בשיהוי ניכר של כשנה.

8. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"ב, 23 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.